

نقش هنر و ادبیات در فرایند هویت یابی کودکان دوره پیش دبستانی

طاهره مهدیار - کارشناس ارشد عمران - محیط زیست

Mahdiar_zahra@yahoo.com

چکیده

از آن جا که میراث فرهنگی هر قوم و ملتی شناسنامه حیات معنوی و مادی آن قوم به شمار می آید و شکل پذیری هویت در نهاد کودکان هر سرزمین، وابسته به آشنایی آن ها با هویت ملی و میراث فرهنگی کشورشان هست . مسئله هویت ملی در جامعه امروز در شرایط بحرانی قرار دارد . به منظور حفظ این هویت ملی و فرهنگ اصیل میهن تا شرایط از این بحرانی تر نشده باید چاره ای اندیشید. لذا به طور اساسی آن را علت یابی نموده، سپس با درایت و هوشیاری این مسئله را حل کرد. رشد و پیشرفت هر کشور در گرو تعلیم و تربیت فرزندان آن سرزمین است تا از این طریق، مہیای پذیرفتن نقش اجتماعی و فرهنگی اشان باشند . بنابراین سرمایه گذاری در دوره پیش دبستانی که کودکان در طلایی ترین دوره زندگی خود قرار دارند ضامن حفظ هویت ملی هر کشور است. نهادینه کردن با بازنگری جدید توسط دست اندرکاران متعهد و دلسوز موجب تحقق این امر خواهد شد که نیاز پی گیری در دوره های بعد زندگیشان را نیز دارد. یکی از روش ها و فعالیت هایی که می توان به وسیله آن کودک را به هویت ملی، فرهنگ بومی، هنجارهای اجتماعی و روحیه میهن دوستی و حفظ و حراست از کیان و کشور آشنا نمود از طریق پرداختن به هنر و ادبیات آن کشور است. از آن جا که آموزش در دوره پیش دبستانی به صورت تلفیقی می باشد و هنر و ادبیات می تواند در رشد همه جانبه کودکان تاثیر گذار باشد و باعث رشد و تقویت هویت ملی نوآموزان این مرز و بوم گردد. لذا به دلیل اهمیت موضوع به بررسی نقش هنر و ادبیات در فرایند هویت یابی کودکان دوره پیش دبستانی در این مقاله پرداخته شده است.

واژه گان کلیدی: هنر و ادبیات، پژوهش ، هویت یابی ، کودکان، داستان

مقدمه

هویت حالتی غیر قابل توصیف است. هویت صرفا یک احساس است، نوعی احساس استقلال این که یک من با یک مای مبهم و حتی ناشناخته وجود دارد، احساس هویت معمولا ریشه های واقعی دارد و بسیاری از این ریشه ها قابل کشف هستند ولی همیشه این نکته باقی است که آن ریشه های واقعی و این احساس هویت رابطه ضروری لزومی ندارد و همیشه همراه هم نیستند. نمونه این امر، احساس هویت ملی است. این احساس را گروهی به سرزمین، نژاد، خون، زبان، دین و امثال آن ها باز می گردانند، ولی احساس هویت ملی گاه بدون برخی از آن ها ظاهر می شود. هم چنین می توان گفت که سرزمین یا زبان یا دین واحد می تواند خود، نشأت گرفته از احساس هویت یکی بودن یا یک ملت واحد بودن باشد. نیاز به احساس هویت از شرایط هستی انسان سرچشمه می گیرد و منبع شدیدترین کوشش ها و کشش هاست، چون شخص بدون احساس «من» بودن نمی تواند از سلامت روانی برخوردار باشد. لذا برای به دست آوردن «من» از هیچ کاری فروگذار نیست. این نیاز در فراسوی میل شدید به موقعیت اجتماعی و انطباق نهفته است و گاهی شدیدتر از میل به ادامه ی زندگی جسمی است. مردم زندگی خود را به خطر می اندازند، از عشق خود صرف نظر می کنند، از آزادی خود چشم می پوشند، فکر و اندیشه ی خود را فدا می کنند تا جزئی از